

og for Staten billigst mulige; og det vil neppe kunne opnaas paa nogen anden Maade, end hvis man udbyder en Konkurrence. Dermed anmoder jeg paa det mest indtrængende den højtærede Minister om at tilsige, at vi faa et Forslag forelagt i næste Samling, og at dette maa blive udarbejdet paa teknisk Grundlag.

Madsen-Mygdal: Til den ærede sidste Talers Bemærkning om, at det gaar dog for vidt, naar vi her i Tinget skulle modtage Meddelelse om, hvad det andet Ting vil gøre, førend vi have vedtaget Sagen ved tredje Behandling, skal jeg bemærke, at jeg selvfølgelig ikke har noget som helst Hverv i saa Henseende, jeg har ikke faaet nogen som helst Anmodning om at skulle give nogen Meddelelse til dette høje Ting. Men jeg har underhaanden faaet at vide, at saaledes er Stillingen i det andet Ting, og jeg troede, at det var min Pligt at sige det, fordi det kunde være ret vejledende med Hensyn til de Afgørelser, der forestaa. Jeg troede, at det var af Interesse for Tinget at vide, om Sagen er gennemførlig i det andet Ting eller ikke. (*Villars Lunn:* Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.) Nej, det er der ikke Tale om.

Ordføreren (Breinholt): Skønt jeg slutter mig til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (*Villars Lunn*), er der dog et enkelt Punkt, som jeg gerne vil gøre Indsigelse imod. Han udtalte sig om Ønskeligheden af — og Ønskeligheden af, at man fik Ministerens Ord derfor —, at Sagen i Mellemtiden blev undersøgt af teknisk sagkyndige; det gentog han 2 eller 3 Gange dette Ord „teknisk“. Jeg vilde dog ønske, at Spørgsmaalet ikke alene blev undersøgt af de teknisk sagkyndige, hvorved man forstaar Mennesker, som forstaar sig særlig paa tekniske Havnebygningsarbejder. Der er jo andre Forhold, praktiske Forhold, som have lige saa stor Betydning, og jeg kunde derfor have ønsket, at det ærede Medlem havde tilføjet — og jeg vil overfor den højtærede Minister gøre denne Tilføjelse —, at Undersøgelseskommissionen eller -komiteen, eller hvad det nu bliver, ikke alene sammensættes af teknisk kyndige Mænd, men ogsaa af maritimt kyndige, søkyndige, og merkantilt kyndige Mænd, saa at alle de Interesser, der i saa højt Maal ere bundne til Esbjerg Havn, deriblandt ogsaa Landbrugets, fik en Repræsentant i denne Undersøgelseskommission. Det var blot denne Tilføjelse, jeg

ønskede at gøre til det ærede Medlems Udtalelser.

Villars Lunn: Jeg slutter mig ganske til den ærede sidste Taler.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): I Henhold til de Udtalelser, jeg allerede havde Lejlighed til at fremsætte ved anden Behandling overfor det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (*Villars Lunn*), skal jeg meget tilraade det høje Ting ikke at vedtage de her stillede Ændringsforslag. Deres Vedtagelse vilde bevirke en Ordning af Sagen, som jeg ikke kan modtage.

Hvad angaar den Henstilling, som den ærede Ordfører (*Breinholt*) rettede til mig, skal jeg udtale, at intet vilde være mig kærere end snarest muligt at komme til en fortsat Udvidelse af Esbjerg Havn, thi jeg erkender selvfølgelig — det har jeg allerede udtalt ved anden Behandling —, at den Ordning, der nu er vedtagen af det høje Ting, ikke kan og ikke bør blive den endelige. Naar jeg erfarer, at der er almindelig Stemning i dette høje Ting og, hvad jeg har Grund til allerede nu at gaa ud fra, ogsaa i det andet Ting for et saadant Forslag til en yderligere og for en overskuelig Fremtid endelig Løsning af Forholdene derovre, da vil jeg ufortøvet gøre mit til at fremlægge et Forslag i saa Henseende. Det vilde jo falde mig let at gøre det allerede i den kommende Rigsdagssamling, hvis jeg kun skulde støtte mig til, hvad der allerede foreligger i Sagen, men naar man nu retter Opfordring til mig om at forberede et nyt Lovforslags Udarbejdelse i et saadant Omfang, som de sidste Udtalelser tydede paa, med Tilkaldelse af Repræsentanter for saa mange forskellige Erhvervsgrøene her i Landet, vil det jo sikkert medføre en Forsinkelse af Sagen. I hvilket Omfang jeg vil kunne imødekomme denne Side af Henstillingen, tør jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om, men jeg vil selvfølgelig i denne Sag handle saa hensynsfuldt og loyalt mod Lovgivningsmagten, som jeg overhovedet kan.

Ordføreren (Breinholt): Jeg takker Ministeren for det Løfte, han har givet med Hensyn til en hurtigst mulig Forelæggelse af et virkeligt samlet og endelig afgørende Lovforslag. Jeg takker ham ogsaa, fordi man gav Løfte om at lade denne Sag forud undersøge af sagkyndige.